

กอบกาญจน์ ปั่นพงษ์ 2553: การศึกษาผลกระทบของการทำประกันภัยส่วนบุคคลที่มีต่อค่าใช้จ่ายในการ
บริโภค ปริญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาควิชา
เศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ชลลดา หลวงพิทักษ์, Ph.D. 147 หน้า

การทำประกันภัยส่วนบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของการประกันชีวิต การประกันอุบัติเหตุ และการประกันสุขภาพเพื่อ
ปกป้องความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต ก่อให้เกิดความมั่นคงในการดำเนินชีวิต เพราะมีบริษัทประกันภัย
มาแบกรับความเสี่ยงในเรื่องของค่าใช้จ่ายแทน ส่งผลให้บุคคลจัดสรรเงินจำนวนนี้ไปเพื่อการใช้จ่ายใช้สอย และ
บุคคลนั้นสามารถลดปริมาณการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉินลงได้ อันจะทำให้การบริโภคเพิ่มขึ้น ดังนั้น
วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้จึงเพื่อศึกษาถึงสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการประกันภัยของไทย และวิเคราะห์ผลของ
การทำประกันภัยส่วนบุคคลที่มีต่อค่าใช้จ่ายในการบริโภค โดยข้อมูลที่น่าสนใจในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิรายปี
ตั้งแต่ปี พ.ศ.2536-2551 กล่าวคือหลังจากที่พระราชบัญญัติประกันชีวิตและพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย
พ.ศ.2535 ได้มีผลบังคับใช้

ผลการศึกษาพบว่า การประกันวินาศภัยในประเทศไทยเริ่มตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาครั้งรุ่งเรือง
ส่วนธุรกิจประกันชีวิตเริ่มดำเนินการในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งหลังจากที่มีการประกาศ
ใช้พระราชบัญญัติประกันชีวิตและพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 ในช่วงปี พ.ศ.2536-2551 ธุรกิจ
ประกันภัยมีการพัฒนาและมีการเจริญเติบโตอย่างมากตามทิศทางการพัฒนาของระบบเศรษฐกิจของประเทศ และได้
มีการกำหนดแนวทางในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยอย่างเป็นรูปธรรมอีกครั้งภายใต้พระราชบัญญัติประกันชีวิต
และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2551 เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ และเพื่อพัฒนาการประกอบธุรกิจ
ประกันภัยให้มีความมั่นคงและมีเสถียรภาพ การทดสอบหาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลเพื่อหาตัวแปรที่เหมาะสม
สำหรับการทำประกันภัยส่วนบุคคล พบว่า การทำประกันภัยส่วนบุคคลแทนด้วยค่าเบี้ยประกันภัยเป็นตัวกำหนด
ค่าใช้จ่ายในการบริโภค แต่สำหรับการทำประกันภัยส่วนบุคคลที่แทนด้วยจำนวนกรมธรรม์ประกันภัย พบว่า
ไม่สามารถอธิบายความเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกันได้กับค่าใช้จ่ายในการบริโภค ดังนั้นในการศึกษาผลกระทบ
ของการทำประกันภัยที่มีต่อค่าใช้จ่ายการบริโภคด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด พบว่า รายได้พึงใช้จ่าย อัตราดอกเบี้ย
เงินฝาก และการทำประกันภัยส่วนบุคคลกรณีที่แทนด้วยค่าเบี้ยประกันภัยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ
ค่าใช้จ่ายในการบริโภค แสดงว่าการประกันภัยเป็นตัวแปรหนึ่งที่จะผลักดันให้เกิดการบริโภค อันเนื่องมาจากความ
มั่นคงของชีวิตที่ได้รับหลังจากที่ตัดสินใจทำประกันภัย ส่วนดัชนีราคาผู้บริโภค และตัวแปรหุ่นแสดงภาวะทาง
เศรษฐกิจของไทย มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับค่าใช้จ่ายในการบริโภค

การศึกษานี้ใคร่เสนอแนะต่อรัฐบาลว่าควรพัฒนาระบบการประกันภัยในประเทศ ดังในประเทศที่พัฒนา
แล้ว เพื่อเป็นการเพิ่มสวัสดิการและสร้างความมั่นคงพื้นฐานให้แก่ประชาชน ซึ่งจะก่อให้เกิดความแน่นอนของ
ระดับรายได้ และส่งผลให้มีการบริโภคเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก